

روانشناسی کریم

کریم کسی است که :

۱. آنچه از دیگران می داند نادیده بگیرد = مِنْ أَشْرَفِ أَعْمَالِ الْكَرِيمِ عَفْلَتُهُ عَمَّا يَعْلَمُ!
۲. از برتری های معنویش خوشحال است ، در حالی که انسان پست به دارایی اش می نازد = إِنَّ الْكَرِيمَ يَبْتَهِجُ بِفَضْلِهِ ، وَ اللَّئِيمُ يَفْتَخِرُ بِمُلْكِهِ!
۳. از خداوند پیش مردم شکایت نمی کند = لَا تَشْكُونَ اللَّهَ إِلَى الْخَلْقِ تَكُنْ أَكْرَمَ النَّاسِ!
۴. از زاد و توشه اش به همسفرش کریمانه می بخشد = قَالَ لَقَمَانُ لَابْنِهِ : إِذَا سَافَرْتَ مَعَ قَوْمٍ ... كُنْ كَرِيمًا عَلَى زَادِكَ بَيْنَهُمْ!
۵. از فرومایه انتظاری ندارد = ثَلَاثَةٌ لَا يَنْتَصِفُونَ مِنْ ثَلَاثَةٍ أَبَدًا : الْعَاقِلُ مِنَ الْأَحْمَقِ ، وَ الْبَرُّ مِنَ الْفَاجِرِ ، وَ الْكَرِيمُ مِنَ اللَّئِيمِ!
۶. بخشنده گی شیوه ی اوست = سُنَّةُ الْكِرَامِ الْجُودُ!
۷. بدی را با نیکی پاسخ دهد = مَنْ لَمْ يُجَازِ الْإِسَاءَةَ بِالْإِحْسَانِ فَلَيْسَ مِنَ الْكِرَامِ!
۸. برای بدگویانش هدیه می فرستد = وَ كَانَ (الكاظم ع) سَخِيًّا كَرِيمًا ، وَ كَانَ يَبْلُغُهُ عَنِ الرَّجُلِ أَنَّهُ يُؤْذِيهِ فَيَبْعَثُ إِلَيْهِ بَصْرَةً فِيهَا أَلْفَ دِينَارٍ!
۹. به پدر و مادرش پرخاش نمی کند و شایسته سخن می گوید = قُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا!
۱۰. به پیمان ها وفادار است = مِنَ الْكِرَامِ الْوَفَاءُ بِالذَّمِّ!
۱۱. به سوی نیکو کاری و احسان شتاب دارد = لِلْكَرَامِ فَضِيلَةُ الْمُبَادَرَةِ إِلَى فِعْلِ الْمَعْرُوفِ وَ إِسْدَاءِ الصَّنَائِعِ!
۱۲. پرهیزگار است = لَا كَرَمَ كَالْتَقْوَى!
۱۳. پیش از درخواست لطف کند = الْإِعْطَاءُ قَبْلَ السُّؤَالِ!
۱۴. ثروت خود را درست خرج کند = الْكَرِيمُ الَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ فِي حَقٍّ!
۱۵. چهره اش را از خواری آتش نگه می دارد = الْكَرِيمُ مَنْ أَكْرَمَ عَنِ ذُلِّ النَّارِ وَجْهَهُ!

۱۶. خشم خود را فرو خورد = كَظَمُ الْغَيْظِ!

۱۷. خواهش های نفسانیش در نظر او خوار آید = مَنْ كَرُمَتْ عَلَيْهِ نَفْسُهُ هَانَتْ عَلَيْهِ شَهْوَتُهُ!

۱۸. خود را به غفلت زند و به ظاهر فریب خورد = الْكَرِيمُ يَتَغافلُ وَيَنخدَعُ!

۱۹. خوش خواست = ثَلَاثَةٌ تَدُلُّ عَلَى كَرَمِ الْمَرْءِ: حُسْنُ الْخُلُقِ!

۲۰. خیرخواه و یکرنگ است ، در حالی که فرومایگان فریبکارند = النَّصِيحَةُ مِنَ اخْلَاقِ الْكِرَامِ ، الْغِشُّ مِنَ اخْلَاقِ اللُّثَامِ!

۲۱. داوطلبانه نیکوکاری کند = أَمَّا الْكَرَمُ فَالْتَّبَرُّعُ بِالْمَعْرُوفِ!

۲۲. در عفو و گذشت شتاب می کند ، در حالی که انسان پست در انتقام گیری شتاب می کند = الْمُبَادَرَةُ إِلَى الْعَفْوِ مِنَ اخْلَاقِ الْكِرَامِ ، الْمُبَادَرَةُ إِلَى الْاِنْتِقَامِ مِنَ شِيَمِ اللُّثَامِ!

۲۳. دیده فرو گیرد = غَضُّ الطَّرْفِ!

۲۴. دین دار است = كَرَمُ الرَّجُلِ دِينُهُ!

۲۵. عفو و گذشت از او اصلاحش کند ، نه این که پُرروتر شود = الْعَفْوُ يُفْسِدُ مِنَ اللُّثَامِ بِقَدْرِ إِصْلَاحِهِ مِنَ الْكِرَامِ!

۲۶. کیفرش نیکوتر از گذشت فرومایه است = عُقُوبَةُ الْكِرَامِ أَحْسَنُ مِنَ عَفْوِ اللُّثَامِ!

۲۷. نیکوکاری خود را نمی شمرد = مَنْ عَدَّدَ نِعْمَةَ مَحَقَّ كَرَمَهُ!

۲۸. هر گاه قدرت یابد می بخشد = قَالَ أَعْرَابِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ يُحَاسِبُ الْخَلْقَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: اللَّهُ (عَزَّوَجَلَّ)! قَالَ: نَجُونَا وَرَبُّ الْكَعْبَةِ! قَالَ: وَكَيْفَ ذَاكَ يَا أَعْرَابِيٌّ؟! قَالَ: لِأَنَّ الْكَرِيمَ إِذَا قَدَرَ عَفَا!

۲۹. هر گاه وعده دهد وفا کند ، اما هر گاه تهدید کند درگذرد = الْكَرِيمُ إِذَا وَعَدَ وَفَى ، وَ إِذَا تَوَعَّدَ عَفَا!

۳۰. هرگز دشنام ندهد = مَا أَفْحَشَ كَرِيمٌ قَطُّ!

• چه نیکو خویی است واداشتن خود به بزرگواری = نِعَمَ الْخُلُقِ التَّكْرُمُ!

• بزرگواری فرزندی بزرگواری پسر بزرگواری ، پور بزرگواری ، یوسف فرزندی یعقوب ، پسر اسحاق ، پور ابراهیم

بود = الْكَرِيمُ ابْنُ الْكَرِيمِ ، ابْنِ الْكَرِيمِ ، ابْنِ الْكَرِيمِ: يُوسُفُ بْنُ يَعْقُوبَ بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ!